

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte:

Diaconu Iurie

judecători:

Catan Liliana

Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

BUTNARI Mihai XXXXX, născut XXXXX5,
originar și domiciliat în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.04.2019 – 22.05.2019;

Instanța de apel: 18.06.2019 – 02.10.2019;

Instanța de recurs: 20.11.2019 – 18.12.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 22 mai 2019, Butnari Mihai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 100 (una sută) ore muncă neremunerată în folosul comunității. S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Butnari Mihai în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/-1-R-5495 din 10.12.2018 în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Butnari Mihai, în circumstanțe nestabilite de loc și de timp, acționând cu intenție directă, având scopul transportării și păstrării drogurilor fără scop de înstrăinare, a intrat în posesia unei cantități nestabilite de droguri, pe care a păstrat-o ilegal până la 27 noiembrie 2018, aproximativ ora 21.55 în XXXXX pe teritoriul adiacent fabricii „Introsop”, când a fost reținut în flagrant delict și la el, fiind depistat și ridicat un pachetel din hârtie cu o substanță cu miros specific, care conform raportului de

constatare tehnico-științifică cu nr.32/12/1-R-5495 din 10.12.2018, reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, în cantitate de 0,125 grame, ce constituie proporții mari și se atribuie la substanțele narcotice, incluse în Tabelul nr. 1, Lista nr. 1 ”Substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006” fără scop de înstrăinare. Prin acțiunile sale intenționate, Butnari Mihai, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică, păstrarea, transportarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de respingerea cerinței acuzatorului de stat de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului și încasarea de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 1078 lei cu titlul de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

Argumentele invocate în susținerea cererii de apel pot fi rezumate la următoarele: sentința este ilegală în ceia ce privește refuzul în satisfacerea solicitării acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare în mărime de 1078 lei suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare numite în cadrul urmăririi penale. Suportarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauze pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare, imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revin în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare către prima instanță. Stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, apelul procurorului a fost admis parțial în partea ce se referă la cheltuielile de judecată, cu casarea sentinței în acea parte și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit

ordinii stabilite pentru prima instanță. S-a încasat de la Butnari Mihai în beneficiul statului suma de 1078 (una mie șaptezeci și opt) lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, audiind participanții prezenți la proces și examinând materialele dosarului, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu argumentele invocate în cererea de apel, instanța a considerat necesar de a admite apelul declarat de către procuror și a casa parțial, în partea care se referă la încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea în această parte, a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

La pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Invocând prevederile art. 227, 229 alin. (1)- (2) și 143 Codul de procedură penală, instanța de apel a atras atenția la faptul că, norma juridică respectivă urmează a fi interpretată, ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018. Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Codul de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula. Astfel, Curtea de Apel a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat și a dispus încasarea de la Butnari Mihai în beneficiul statului a sumei de 1078 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Lepădatu Tatiana a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 22.05.2019. Recurentul consideră că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă casare acestuia. Încasarea de la Butnari Mihai a cheltuielilor suportate în urma efectuării raportului de constatare tehnico-științifică în sumă de 1680 lei, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției condamnatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Raportul de expertiză a fost utilizat în sensul art. 93 alin. (2) pct. 2) și 7) Cod de

procedură penală în calitate de probe, fiind puse la baza acuzării condamnatului, consideră că costul cheltuielilor judiciare urmează să fie suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Referitor la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a dispus încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat, Colegiul penal reține ca fiind argumentată poziția instanței, or, potrivit art. 227 Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de

pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, în cazul supus judecării, Colegiul constată că cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei au fost suportate de stat pentru efectuarea raportului de constatare tehnico- științifică pentru constatarea conținutului pliculețului extras de la inculpat în urma acțiunilor sale infracționale.

Subsidiar, Colegiul reține că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului nu există și potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat și a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind întemeiată și argumentată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat nu există și potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Butnari Mihai XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion